

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 23 lipca 2020 r.

DIH-2.709.23.2020.CS

DECYZJA DIH-2 NR 59/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 27 marca 2020 r., złożonego przez – reprezentowanego przez pełnomocnika - przedsiębiorcę BIALCHEM GROUP SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Białymstoku – od decyzji Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 13 marca 2020 r. (sygn. PU.8361.239.2019.GM), wymierzającej Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł w związku z wystawieniem świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 6 kwietnia 2020 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy (...) (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, 8 listopada 2019 r. działając na podstawie upoważnienia nr PU.8356.265.2019 przeprowadzili kontrolę Przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m. in. kontrolę jakości paliw stałych pod względem spełniania wymagań jakościowych i kontrolę przestrzegania obowiązków wynikających z przepisów art. 6b i art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw). Czynności kontrolne przeprowadzono w (...) oddział (...). Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej – dyrektora oddziału (...). Kopia ww. upoważnienia została włączona do materiału dowodowego jako załącznik do protokołu kontroli z 8 listopada 2019 r. Podczas przeprowadzonej kontroli ustalono, że w kontrolowanym oddziale Strona prowadzi działalność polegającą na sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 8 listopada 2019 r. inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z hałdy o masie 38 ton próbki węgla kamiennego w sortymencie groszek tj. próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0199/19/3859 o masie 39,8 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8844/19/3859 o masie 37,8 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 0008. Następnie 8 listopada 2019 r. Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego nr 0199/19/3859 i nr 8844/19/3859 do niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania z dnia 8 listopada 2019 r. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 3/01/2019 z dnia 28 stycznia 2019 r. wydanego przez kontrolowanego Przedsiębiorcę.

W trakcie kontroli ustalono, że w momencie jej rozpoczęcia w oddziale (...), znajdowały się następujące paliwa stałe:

(...)

Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przyjął jako wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu wartość węgla kamiennego w sortymencie groszek, która wyniosła (...). W trakcie kontroli ustalono, że po wydaniu paliwa stałego Przedsiębiorca wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych

oraz przekazuje nabywcy jego kopię. Protokół kontroli zawierający m. in. powyższe ustalenia został sporządzony i doręczony Przedsiębiorcy w dniu kontroli.

Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej) jednakże nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia. W toku kontroli prezes zarządu kontrolowanej Spółki ograniczył się jedynie do żądania o przedstawienie dokumentów potwierdzających posiadanie przez próbobiorców uprawnień do pobierania próbek paliw stałych.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/565/10/2019, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 8 listopada 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie groszek, nr próbki 0199/19/3859, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych 3/01/2019 z dnia 28 stycznia 2019 r. wystawionym przez Stronę przy uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na wartości parametrów:

- zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 7,61%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,24%,
- zawyżoną zawartość siarki całkowitej, która wynosiła 0,36%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,33%,
- zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 12,2% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 10,00%,
- zaniżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 3,00% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 10,00%,
- zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 13,2% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 15,30%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0199/19/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorców, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8844/19/3859 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8844/19/3859 wykonane przez

POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Strony świadectwie jakości badanego paliwa stałego, sprawozdanie z badań FM/565/10A/2019 wykazało następujące wartości parametrów:

- zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,08%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,24%,
- zawyżoną zawartość siarki całkowitej, która wynosiła 0,37%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,33%,
- zaniżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 2,70% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 10,00%,
- zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 13,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 15,30%.

W związku z powyższym stwierdzono, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 3/01/2019 z dnia 28 stycznia 2019 r.

Pismem z dnia 9 grudnia 2019 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie groszek oraz przekazał egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych o numerach FM/565/10/2019 z 19 listopada 2019 r. i FM/565/10A/2019 z 28 listopada 2019 r.

W piśmie z 17 grudnia 2019 r. Strona ustosunkowała się do wyników badań, przekazanych przy piśmie Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 9 grudnia 2019 r.

Pismem z 19 lutego 2020 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wezwał Stronę do przesłania dokumentów dotyczących wielkości obrotu z prowadzonej działalności lub wielkości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2018 r.

W piśmie z 24 lutego 2020 r. Strona wskazała wielkość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w Swoim oddziale w Olsztynie w kwocie 147 287,58 zł.

Pismem z 26 lutego 2020 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ponownie wezwał Stronę do przesłania dokumentów dotyczących wielkości obrotu z prowadzonej działalności lub wielkości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2018 r., z uwagi na fakt, iż w piśmie z 24 lutego 2020 r. Przedsiębiorca wskazał jedynie dane dotyczące oddziału w Olsztynie.

W piśmie z 6 marca 2020 r. Strona wskazała wielkość paliw stałych wprowadzonych do obrotu (...).

Pismem z 12 marca 2020 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę o zakończeniu postępowania administracyjnego i terminie wydania decyzji oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją z 13 marca 2020 r. (sygn. PU.8361.239.2019.GM) Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł w związku z wystawieniem świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

Przedsiębiorca pismem z 27 marca 2020 r. odwołał się od ww. decyzji i wniósł o jej uchylenie względnie stwierdzenie jej nieważności. W ocenie Strony, zaskarżona decyzja narusza przepisy art. 7, art. 8, art. 189 f § 1 pkt 1 oraz art. 189 e Kodeksu postępowania administracyjnego, a także przepisy prawa materialnego, tj. art. 3a ust. 1 i art. 6 c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz § 1 i § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890).

Pismem z 17 kwietnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w świadectwie jakości wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych (podając ich wartości), zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w

którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 8 listopada 2019 r. wraz z załącznikami – w tym świadectwem jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę - oraz sprawozdania z badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż w trakcie kontroli przeprowadzonej 8 listopada 2019 r. inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z hałdy o masie 38 ton próbki węgla kamiennego w sortymencie groszek tj. próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0199/19/3859 o masie 39,8 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8844/19/3859 o masie 37,8 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 0008. Następnie 8 listopada 2019 r. Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego nr 0199/19/3859 i nr 8844/19/3859 do niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania z 8 listopada 2019 r. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 3/01/2019 z dnia 28 stycznia 2019 r. wydanego przez kontrolowanego Przedsiębiorcę. Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/565/10/2019, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 8 listopada 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie groszek, nr próbki 0199/19/3859, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych 3/01/2019 z dnia 28 stycznia 2019 r. wystawionym przez Stronę przy uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia, z uwagi na wartości parametrów:

- zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 7,61%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,24%,
- zawyżoną zawartość siarki całkowitej, która wynosiła 0,36%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,33%,
- zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 12,2% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 10,00%,
- zaniżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 3,00% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 10,00%,

- zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 13,2% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 15,30%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0199/19/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorców, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8844/19/3859 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8844/19/3859 wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego, sprawozdanie z badań FM/565/10A/2019 wykazało następujące wartości parametrów:

- zawiżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,08%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,24%,
- zawiżoną zawartość siarki całkowitej, która wynosiła 0,37%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,33%,
- zaniżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 2,70% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 10,00%,
- zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 13,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 15,30%.

W związku z powyższym stwierdzono, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 3/01/2019 z dnia 28 stycznia 2019 r. Niezgodności parametrów z deklaracją zawartą w świadectwie jakości nie zmienia fakt, iż parametr zawartość wilgoci całkowitej w próbkach paliwa stałego w sortymencie groszek o nr 0199/19/3859 oraz 8844/19/3859 miał wynik lepszy niż deklarowany w tym świadectwie, zaś parametr zawartość podziarna w próbce kontrolnej (nr 8844/19/3859) dał wynik pozytywny, gdyż pozostałe parametry były niezgodne z deklaracją.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości. Tym samym wydane przez Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego

uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzuty naruszenia przepisów art. 3 a ust. 1 i art. 6 c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, należy uznać za niezasadne.

Analogicznie należy potraktować zarzut naruszenia przepisów § 1 i § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje fakt, że badanie próbki węgla kamiennego spełniały wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu. Wszczęcie postępowania administracyjnego nastąpiło w tym przypadku nie ze względu na spełnianie wymagań wynikających z rozporządzenia - co byłoby działaniem bezpodstawnym, lecz ze względu na niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Strony świadectwie jakości badanego paliwa stałego. W toku postępowania ocenie organu I instancji poddana zatem została rozbieżność pomiędzy wartościami parametrów wskazanymi w świadectwie jakości, a wartościami tych parametrów wynikającymi z przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Tym samym zarzut naruszenia przepisów § 1 i § 2 rozporządzenia, należy uznać za bezprzedmiotowy.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez stwierdzenie na podstawie przeprowadzonego badania pobranych próbek, że parametry paliwa stałego oferowanego w sprzedaży są niezgodne ze stanem faktycznym, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Wyrażona w art. 7 kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 Kodeksu postępowania administracyjnego, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Jak już podniesiono powyżej dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 8 listopada 2019 r. wraz z załącznikami – w tym świadectwem jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę - oraz sprawozdania z badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego, a także przekazana przez Stronę informacja o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Z materiału dowodowego rozpatrywanej sprawy niewątpliwie wynika, że wartości parametrów jakościowych węgla kamiennego w sortymencie groszek są

niezgodne z wartościami deklarowanymi w świadectwie jakości paliw stałych nr 3/01/2019. Powyższego dowodzą wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez niezależne akredytowane laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie, które zostały udokumentowane sprawozdaniami z badań nr FM/565/10/2019 z dnia 18 listopada 2019 r. oraz nr FM/565/10A/2019 z dnia 28 listopada 2019 r. Organ zgadza się z twierdzeniem Strony, iż nie miała prawnego obowiązku podawania parametru zawartość siarki, skoro jednak uwidoczniła ten parametr na świadectwie jakości paliw stałych to winien on być zgodny z faktycznymi właściwościami wprowadzanego do obrotu paliwa stałego. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że pobranie próbki przeznaczonej do badań nr 0199/19/3859 i próbki kontrolnej nr 8844/19/3859 zostało przeprowadzone w sposób określony w Rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1891), a badania laboratoryjne zostały wykonane zgodnie z procedurami zawartymi w załączniku do Rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1893). Procedury badawcze wskazane w powyższym rozporządzeniu zawierają dane dotyczące niepewności pomiarów oraz sposób obliczenia i przedstawienia wyników. Zgodnie z § 3 Rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2. Analiza treści sprawozdań z badań nr FM/565/10/2019 z dnia 18 listopada 2019 r. oraz nr FM/565/10A/2019 z dnia 28 listopada 2019 r. wykazała, że niezależne akredytowane laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. dokonując oceny spełniania wymagań jakościowych przez badany węgiel kamienny w sortymencie groszek zarówno w odniesieniu do wartości wskazanych w tabeli nr 3 Rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), jak i określonych przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 3/01/2019 z dnia 28 stycznia 2019 r. wystawionego przez Stronę, uwzględniło dopuszczalne odchylenia, o których mowa w § 2 ww. rozporządzenia. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że badania przeprowadzone przez Polcargo International Sp. z o.o. są wiarygodne i nie uwzględnił argumentów Strony dotyczących zawodności metod badawczych. Podnoszona przez Przedsiębiorcę okoliczność, że węgiel kamienny jako niejednorodna naturalna kopalina mineralna jest podatny na działanie czynników atmosferycznych, tak podczas transportu jak i składowania, które w wyniku zachodzących procesów wpływają na zmienność poszczególnych parametrów, jest faktem

powszechnie znanym. W dniu 8 listopada 2019 r. inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbkę przeznaczoną do badań i próbkę kontrolną z hałdy o masie 38 ton, tak jak była oferowana potencjalnym klientom. Zdaniem organu Strona jako profesjonalista kierując się lojalnością wobec klientów winna zabezpieczyć wprowadzane do obrotu paliwo stałe przed wpływem czynników atmosferycznych, aby zapobiec lub zmniejszyć ich wpływ na parametry jakościowe bądź uwzględnić wpływ tych czynników w przekazywanym z zakupionym paliwem stałym świadectwie jakości. Z powyższych przyczyn organ nie uwzględnił argumentacji Strony odnoszącej się do właściwości fizycznych i chemicznych paliwa stałego podnoszonych w piśmie z 29 stycznia 2020 r., załączonym do odwołania Przedsiębiorcy. Odnosząc się do informacji dotyczącej sposobu wystawiania świadectw jakości przyjętej po kontroli z dnia 8 listopada 2019 r. organ informuje, że poprawny sposób wystawiania świadectwa jakości został wskazany w załączniku do Rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892). W przypisie do kolumny „Wartość wskazana przez przedsiębiorcę” podano, że: „Wartość parametrów paliwa stałego wskazuje się poprzez przedstawienie granicznych wartości parametrów dla paliwa stałego z uwzględnieniem dopuszczalnych poziomów odchyień określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.”

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż analiza zebranych w sprawie dowodów wskazuje, iż zasady skodyfikowane w art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego zostały w pełni zrealizowane w rozpatrywanej sprawie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez złamanie zasady postępowania w sposób budzący zaufanie i obciążenie Strony niewspółmiernie wysoką karą pieniężną, przy jednoczesnym braku zawinienia Strony, organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Z uwagi na fakt, iż wartość paliw stałych, w sortymencie groszek wprowadzanych do obrotu w dniu kontroli wyniosła (...), a zadeklarowana przez Przedsiębiorcę wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Podkreślenia wymaga, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, odpowiedzialność ma charakter obiektywny i jest oparta na zasadzie ryzyka nie zaś winy Przedsiębiorcy. Dla wymierzenia kary administracyjnej nie ma zatem znaczenia, czy Strona wiedziała, że faktyczne parametry paliwa stałego są niezgodne ze świadectwem jakości, ani czy niezgodność ta miała charakter znaczny, czy też nie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

W kontekście powyższego zarzut naruszenia art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy uznać za niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez nieuzasadnione niezastosowanie odstąpienia od obciążenia Strony karą pieniężną, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Organ odwoławczy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że: dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy zważył, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych

względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189e Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez nieuzasadnione niezastosowanie odstąpienia od obciążenia Strony karą pieniężną, kiedy w ustalonym stanie faktycznym do naruszenia prawa doszło wskutek działania siły wyższej, organ odwoławczy stwierdził, że nie zasługuje na uwzględnienie. Przepis ten stanowi, że w przypadku, gdy do naruszenia prawa doszło w wyniku działania siły wyższej, strona nie podlega ukaraniu. Pojęcie „siły wyższej” nie zostało zdefiniowane w polskim systemie prawnym w związku z powyższym każdy przypadek wymaga analizy. Należy uwzględnić przede wszystkim czynniki natury obiektywnej (przykładowo: działanie sił przyrody, podmiotów zewnętrznych takich jak inne osoby lub grupy osób, organów państwowych), których nie można było przewidzieć albo możliwych do przewidzenia gdy nie było możliwości przeciwstawienia się im, zapobiegnięcia skutkom ich działania nawet przy zachowaniu należytej staranności. Takie obiektywne rozumienie „siły wyższej” znajduje się w omówieniu orzecznictwa Sądu Najwyższego zawartym w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 26 października 2007 r. III CZP 30/07 (publ. OSNC 2008/5/43). Przy ocenie danego przypadku należy brać pod uwagę także to, czy strona mogła przeciwdziałać

i zapobiec działaniu obiektywnych zewnętrznych zdarzeń, składających się na siłę wyższą. W ocenie organu II instancji, fakt że naturalna kopalina podlega procesom zachodzącym w przyrodzie jest powszechnie znany i nie może być uznany w tej sprawie za działanie siły wyższej. Jak już wskazano powyżej, zdaniem organu Strona jako profesjonalista kierując się lojalnością wobec klientów winna zabezpieczyć wprowadzane do obrotu paliwo stałe przed wpływem czynników atmosferycznych aby zapobiec lub zmniejszyć ich wpływ na parametry jakościowe bądź uwzględnić wpływ tych czynników w przekazywanym z zakupionym paliwem stałym świadectwie jakości.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/